

Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 6690

Doknr.
682192

Dato
25-03-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 6. marts 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 4 (ad B 60) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 4:

”Ministeren bedes oplyse, om det skyldes negative erfaringer fra tiden før Ankestyrelsens principafgørelse 85-13, hvor det var almindeligt, at familier kunne tage hjælp bevilget efter servicelovens § 41 med, når de tog på kortvarig ferie i udlandet, når familier efter principafgørelsen ikke har mulighed for at finde en egnet hjælper til at tage med på ferie i udlandet, selvom familiens barn er bevilget afløsning eller aflastning efter servicelovens §§ 44 og 84?”

Svar:

Jeg har ikke kendskab til, hvilke erfaringer der har været med, at forældre forud for principafgørelse nr. 85-13 tog hjælp bevilget til aflastning efter servicelovens § 41 med, når de tog på kortvarig ferie i udlandet, eller til, hvor udbredt det har været, at familier har gjort dette.

Som det fremgår af mit samtidige svar på SOU spørgsmål nr. 3 til B 60, er baggrunden for ændringerne i familiernes mulighed for at tage aflastningen med til udlandet det forhold, at kommunerne – i overensstemmelse med principafgørelsen og servicelovens bestemmelser - har omlagt deres praksis, så de i flere sager tilkender aflastning efter servicelovens § 84, stk. 1, jf. § 44, frem for efter § 41. Aflastning skal således tilbydes efter servicelovens § 84, stk. 1, jf. § 44, når behovet for aflastningen er opstået alene på grund af barnets funktionsnedsættelse, og når aflastningen sker af hensyn til den øvrige familie.

Formålet med denne type aflastning er at sikre den øvrige familie et pusterum i hverdagen, hvor de ikke skal tilgodese det behov for pleje og omsorg, som barnet med funktionsnedsættelse har. Som det også fremgår af mit samtidige svar på SOU spørgsmål nr. 2 til B 60, ydes aflastningen efter § 84, stk. 1, jf. § 44 som en såkaldt naturalydelse, hvor det er kommunen, der skal stå inde for aflastningstilbuddets kvalitet.

Det er således et kommunalt ansvar at sikre kvaliteten i aflastningen i de situationer, hvor pasning af barnet skal ske uden for familiens rammer, netop for at skabe et pusterum til resten af familien.

Som nævnt i mit samtidige svar på SOU spørgsmål nr. 2 til B 60 er det fortsat muligt for familier, som er tilkendt aflastning efter § 41, at tage denne støtte

med under kortvarige ophold i udlandet, da § 41 er omfattet af udlandsbekendtgørelsen. Derudover giver udlandsbekendtgørelsen også mulighed for, at familier med børn med funktionsnedsættelse kan modtage hjælpemidler, handicapbil og hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste, som kan give familie den hjælp og støtte, de har brug for, for at kunne rejse på en ferie fx i en uge.

Med venlig hilsen
Mai Mercado